

Szent Benedek Regulája

Prológus

¹Hallgasd meg, ó fiam, a mester parancsait, és hajlítsd hozzá szíved figyelmesen, fogadd a jóságos atya intéseit készségesen és tettekkel teljesítsd, hogy ²visszatérj az engedelmesség fáradságos munkájával ahhoz, akitől elszakadtál az engedetlenség tunyasága által. ³Hozzád intézem most tehát szavaimat, aki lemondasz saját akaratodról, és az engedelmességnek hatalmas és hírneves fegyverzetét veszed magadra, hogy Krisztus Urunknak, az igaz Királynak harcosa légy.

⁴Először is: bármi jóba kezdesz, igen állhatatos imádsággal kérjed, hogy ő vigye azt végbe, ⁵hogy ő, aki bennünket már fiai sorába méltóztatott számítani, ne legyen kénytelen valaha is szomorkodni rossz tetteink miatt. ⁶Úgy kell őt a bennünk levő adományaival mindenkor szolgálnunk, hogy mint haragvó atya örökségéből ki ne tagadjon minket, fiait, ⁷de úgy se mint félelmetes úr, bűneinktől felingerelve, gonosz szolgák gyanánt át ne adja az örök büntetésre azokat, akik nem akarták őt követni a dicsőségbe.

⁸Keljünk föl tehát végre valahára a Szentírás serkentő szavára: „Itt az óra, hogy felébredjünk az álomból” (*Róm 13,11.*). ⁹Nyissuk meg szemünket a megistenítő fénynek, és megdöbbsent füllel halljuk, mire int bennünket a minden nap felénk kiáltó isteni szózat: ¹⁰„Ma, ha az ő szavát halljátok, meg ne keményítsétek szíveteket!” (*Zsolt 94,8*) ¹¹És ismét: „Akinek füle van a hallásra, hallja meg, mit mond a Lélek az egyházaknak!” (*Jel 2,7*) ¹²És mit mond? „Jöjjetek fiaim, hallgassatok rám! Az Úr félelmére tanítalak titeket.” (*Zsolt 33,12*). ¹³„Siessetek, míg tiétek az élet világossága, hogy a halál sötétsége meg ne lepjen benneteket!” (*Jn 12,35*).

¹⁴Ezeket kiáltja oda az Úr a népsokaságnak, amikor keresi munkását, majd így folytatja: ¹⁵„Ki az az ember, aki életet óhajt és jó napokat kíván látni?” ¹⁶Ha ennek hallatára azt feleled: „Én”, akkor Isten ezt mondja neked: ¹⁷Ha igazi és örök életet akarsz, „tiltsd el a nyelvedet a gonosztól, és ajkad ne szóljon csalárdságot, fordulj el a gonosztól és tedd a jót! Keresd a békét és járj utána!” (*Zsolt 33,14-15*). ¹⁸Ha ezt megteszitek, szemem rajtatok lesz, és fülem meghallja könnyörgéseteket. És még mielőtt segítségül hívnátok, azt mondom nektek: „Íme, itt vagyok” (*Zsolt 33,16*). ¹⁹Mi lehetne édesebb számunkra, szeretett testvéreim, az Úrnak e minket hívó szavánál? ²⁰Íme, így mutatja meg jóságosan az Úr az élet útját.

²¹Övezzük fel tehát derekunkat hittel és a jó cselekedetek gyakorlásával, és az evangélium vezetésével járjuk az ő útjait, hogy méltók legyünk meglátni azt, aki országába hívott minket. ²²Ám ha országának sátrában akarunk lakni, hacsak jó cselekedetekkel nem igyekszünk, soha oda el nem jutunk. ²³De kérdezzük meg az Urat a próféta szavaival: „Uram, ki lakhat a te sátorodban, vagy ki pihenhet meg szent hegyeden?” (*Zsolt*

14,1). ²⁴Erre a kérdésre, testvéreim, halljuk az Úr feleletét, amint megmutatja nekünk a sátorába vezető utat, ²⁵mondván: „Aki szennyfolt nélkül jár és az igazságot cselekszi; ²⁶aki igazat szól szívében, aki nem követ el álnokságot nyelvével; ²⁷aki embertársának nem tesz rosszat, és ellene gyalázkodó beszédet nem tűr” (Zsolt 14, 2-3); ²⁸aki a gonosz ördögöt, ha az valamire rá akarja venni, tanácsával együtt a szívéből számúzi, semmibe veszi, sátáni gondolatait még keletkezésükben megragadja és Krisztushoz csapja; ²⁹akik félik az Urat, és ezért erényes életük miatt fel nem fuvalkodnak, hanem tudva, hogy a bennük levő jó tulajdonságok nem tőlük, hanem az Úrtól erednek, ³⁰a bennük működő Urat magasztalják a próféta szavával: „Ne nekünk, ne Uram, ne nekünk, hanem nevednek adj dicsőséget” (Zsolt 113,9), ³¹amint Pál apostol a maga igehirdetéséből semmit sem tulajdonított önmagának, hanem így szólt: „Isten kegyelméből vagyok az, ami vagyok” (1 Kor 15,10). ³²És azt is mondja: „Aki dicsekszik, az Úrban dicsekedjék” (2 Kor 10,7).

³³Ezért mondja az Úr az Evangéliumban: „Aki hallja szavaimat és megteszi azokat, a bölcs emberhez hasonlítom, ki házát kősziklára építette. ³⁴Jöttek az áradások, a szelek fújtak, és nekirontottak annak a háznak, de az nem dőlt össze, hiszen kőszikla volt az alapja” (Mt 7,33-34).

³⁵Így fejezi be az Úr, és várja is, hogy ezekre a szent intelmeire naponként tetteinkkel feleljünk. ³⁶Azért, hogy bűneinket megjavíthassuk, meghosszabbítja életünk napjait, ³⁷hiszen az Apostol is azt mondja: „Nem tudod-e, hogy az Isten türelme töredelemre vezet téged?” (Róm 2,4). ³⁸Azt mondja ugyanis a jóságos Úr: „Nem akarom a bűnös halálát, hanem hogy megtérjen és éljen!” (Ez 33,11).

³⁹Miután tehát megkérdeztük az Urat, testvéreim, sátorának lakója felől, hallottuk, mit kíván attól, aki ott akar lakni. De bárcsak teljesíthetnénk az ott lakó kötelességeit! ⁴⁰Elő kell tehát készítenünk testünket és lelkünket a parancsok iránti szent engedelmisségben a harcra. ⁴¹És mivel ezt természetünk magában nem tudja megtenni, kérjük az Urat, hogy adja meg nekünk kegyelmének segítségét. ⁴²Ha a pokol büntetése elől menekülve el akarunk jutni az örök életre, ⁴³akkor most, míg van időnk, míg e testben élünk, és mindezeket még ebben a földi életben teljesíthetjük, ⁴⁴siessünk és csak azt tegyük, ami örökre a javunkra válik.

⁴⁵Fel kell tehát állítanunk az Úr szolgálatának iskoláját. ⁴⁶Reméljük, hogy ebben az intézményben semmi kemény vagy nehéz dolgot nem rendelünk el. ⁴⁷Ha mégis a méltányosság úgy kívánná, hogy valamit kissé szigorúbban rendeljünk el a hibák kiirtására és a szeretet megőrzésére, ⁴⁸azért ne riadj vissza, ne fuss el mindjárt az üdvösség útjáról, melynek kezdete szűk és szoros. ⁴⁹De ha a szerzeteséletben és a hitben előrehaladunk, akkor majd szárnyaló szívvel és a szeretet elmondhatatlan édességével sietünk előre az Isten parancsainak útján. ⁵⁰Így az ő vezetése alól magunkat soha ki nem vonva, mindhalálig állhatatosan megmaradunk tanítása mellett a monostorban, és béketúrásunkkal részt veszünk Krisztus szenvedéseiben, hogy aztán országának is méltó részesei lehessünk. Amen.